

ಈ ಕಾಲದ ಕಢನ

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಉರುವಲು ತರಲು ಹೋರಟ ದ್ಯುತ್ಯೋಭುನ ಕಡೆ. ಅಡುಗೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರಲು ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದ ಇವನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿ ಕೂತು ಬುಡವನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ವಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿವ, ಪಾರ್ವತಿ ನೋಡಿ ಇನ್ನು ಸ್ನಾಲ್ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಬುಡಕವಿದು ಬೆಧ್ಯು ಸಾಯಂತ್ರಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಬೀಳುವಾಗ ‘ಅಮಾ’ ಎಂದರೆ ಪಾರ್ವತಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ‘ಅಪ್ರಾ’ ಎಂದರೆ ಶಿವ ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಮಾತಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ ಅಮಾ ಅಪ್ರಾ ಏನೂ ಎನ್ನದೇ ‘ಅಯ್ಯಾಯ್ಯೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಹೊರೆಯುವ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಧೂ ಅದಕ್ಕೆ ಏಮುಖಿರಾಗಿ ತಾವೇರಿ ಕುಳಿತ ಮರದ ಬುಡವನ್ನೇ ಕಡಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಈ ಕಢನ ನಮ್ಮ ಜಂದಿನ ಪರಿಣಿತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಹೀಗಿಗೆ ನಾವು ಹಿಗೇ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಬಿದು ವಷಗಳ ಬಳಿಕೆ ನಮ್ಮ ಬಿದುಕೇ ಹೇಗೆ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಲುಕೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಡಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಎಂಬ ಕನಿಷ್ಠ ತಿಳಿವಳಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಡಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಾವೇ ಹೆಡೆದುಕೊಂಡ ದೈತ್ಯ, ಮತ್ತಿರುವಾದ, ಜೂರಿವಾದ, ಪುರುಷವಾದ, ಮೂಲಭೂತವಾದಗಳ ಹುಸಿಕಢಿಗಳ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಸಿಲುಕೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಿಲುಕೆ ಬಿಡುಕಣ ನೇಲಿಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೃಷ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿಮುಂದೆ ಕುಣಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವೇ ಸ್ವಾಷಿಸಿರುವ ದೈತ್ಯನ ರಕ್ತದಾಹ ತೀರಿದ ಬಳಿಕೂ ಹಸಿವು ಹಿಂಗಡೇ ಅದು ನಮ್ಮೇ ಕಬಳಿಸುವ ಭಯಾನಕ ಸ್ನಾವೇಶ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪುಭುತ್ವ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಉದಾರವಾದ, ಸರ್ವಾಜವಾದಗಳ ಕಢನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ದೋಡ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ ನಾವು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತುರ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ವೂ ಸಲ್ಲಿವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರನ್ನು ಹೊರೆಯುವ ಕಢನಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವೇಗದ ಯುಗದ ಒಟ್ಟದ ನಡುವೆ ಈ ದಾರಿ ಸಾವಧಾನದ್ದಾಗಿದೆ.

ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಲೀವಿಂಗ್. ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಗೃಹವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕೆ. ‘ನಿಲ್ಲಸಬೇಡ ಕಾಯುವುದನ್ನು’ ಅವರ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ.